

En de winnaar...

Gianni Infantino, die zijn voorzitterschap van de FIFA allicht zal verlengen, en Lionel Messi tijdens de prijsuitreiking in Qatar. © AP

Van deze 22ste World Cup is... niet het voetbal want we hebben te veel hele en halve non-wedstrijden gezien, waarbij een ploeg die toevallig op voorsprong kwam de boel vervolgens dichtgooide. Al maakte de krankzinnige finale, de mooiste ooit, wel heel veel goed.

Honderd procent zeker niet de spelers want die mogen de komende maanden dubbele shifts draaien, of erger.

Ook niet de arbitrage want die was beneden alle peil. Meer zelfs, er viel gewoon geen peil op te trekken. Idem voor de VAR of andere technologie die in hetzelfde inconsequente bedje ziek was.

De vrouwelijke arbitrage, heeft die het glazen plafond doorbroken? Nauwelijks, want de uitstekende Stéphanie Frappart floot één luttel wedstrijdje en haar vrouwelijke collega's kregen hooguit een rol als vierde scheids of secretaresses langs de lijn.

De lokale mensenrechten of de arbeidsomstandigheden van de migranten of de queergemeenschap zijn er ook niet op vooruitgegaan tijdens dat maandje voetballen in Qatar, wat hadden ze dan gedacht? Er was vooral veel geblaas maar weinig of geen wol.

De sportieve winnaars zouden niet uit België komen, werd vooraf vermoed, en dat werd snel bevestigd. En ook niet uit Duitsland.

Gelukkig kwamen ze niet uit Marokko. Niet te vatten, dat gedweep met een van de meest negatief ingestelde ploegen. In het veld altijd dat ergerlijke geweeklaag en naast het veld de met voorsprong onsympathiekste aanhang. In de tribunes de tegenstander voortdurend uitfluiten en na elke wedstrijd amok maken in de straten van Europese steden, je zou voor minder hopen dat ze zoals elke Afrikaanse ploeg na dit succesje ruzie maken en de volgende World Cup thuis moeten blijven.

Overigens, wie Marokko als vertegenwoordiger voor Afrika ziet en jubelt om het doorbreken van het glazen plafond kent Afrika alleen van de les aardrijkskunde. Marokko mag dan in het noorden van dat continent liggen, het heeft niks met de landen onder de Sahara.

De winnaars van de World Cup kwamen jammer genoeg ook niet uit Kroatië. Een wereldtriomf was dat grote kleine jonge sportlandje anders wel gegend.

Een al te slap Frankrijk heeft het niet gehaald en dus ook niet Kylian Mbappé. De gemeneriken uit Argentinië werden uiteindelijk verdiend wereldkampioen en kroonden Lionel Messi tot wat hij al was, de

grootste voetballer van deze eeuw. Het is hem gegend, maar niet hij is de grote triomfator van deze 22ste FIFA World Cup; wél Qatar, de Arabische regio, de FIFA en bovenal Gianni Infantino.

De organisatie door de ministaat Qatar was af. De Europeanen bleven massaal thuis en protesteerden pro forma tegen van alles en nog wat, tot ze de weg kwijt waren. De bezoekers uit andere werelddelen hebben zich ongelooflijk vermaakt in de plastieken en betonnen setting van Doha en wijde omstreken.

De Arabische wereld is verguld. Het tot voor kort in die regio verguisde Qatar heeft alle andere landen in de Golf de weg getoond. Voetbal wordt daar naast olie en gas het derde import-exportproduct en Mohammad bin Salman weet zich nu al met Saudi-Arabië verzekerd van een van de volgende World Cups. Zijn bedenkelijke reputatie en die van zijn regime na de moord op journalist Jamal Khashoggi lijkt eerder een troef dan een nadeel om een groot kampioenschap binnen te halen. Geen gedoe met zo'n baas.

De grote triomfator op de 22ste FIFA World Cup is de FIFA en MVP van het toernooi is de president zelf, Infantino. Eén miljard meer inkomsten uit de voorbije vierjarige cyclus, dat betekent nog meer geld om uit te delen en volgend jaar zijn presidentiële status te continueren. Die zal duren tot 2031 want in de marge van dit toernooi verkreeg hij dat zijn eerste drie jaar voorzitterschap vanaf

2016 niet meetellen voor de drie maximale termijnen van vier jaar. Bravo Gianni. Sepp had het niet beter gedaan.

Tegelijk ontvouwde Infantino zijn plannen om voor de volgende cyclus te mikken op een omzet van 11 miljard dollar, nog eens een stijging met 50 procent. Die plannen omvatten vanaf 2025 een World Cup voor clubs met 32 deelnemers en een landen-WK met 48 landen.

Europa (lees: de UEFA) is tegen. Dat kan Infantino niet schelen want de rest van de voetbalwereld is groter dan Europa en is pro FIFA en anti UEFA. De gladde Zwitser heeft op deze World Cup zijn machtsbasis en die van het voetbal nog maar eens weg van Europa en naar het Oosten kunnen laten opschuiven. Hij wil nog verder. In 2024 wordt de World Cup van 2030 toegekend. Tot 2034 is Azië (door Qatar 2022) in principe een no-gozone voor een World Cup. Niet verbaasd opkijken als China volgens de FIFA plots niet langer in Azië ligt en de editie 2034 krijgt.

De grote triomfator op de 22ste World Cup is de FIFA en MVP van het toernooi is de president zelf, Infantino